

Anna Przybylska

ZATRUCIA JADEM KIELBASIANYM W 1994 ROKU

W 1994 roku zgłoszono i zarejestrowano 116 przypadków zatruc \acute{e} jadem kielbasianym. Liczba zachorowa \acute{n} zarejestrowanych w 1994 roku by \acute{a} o 18,9% mniejsza od liczby odnotowanej w 1993 roku (143 przypadki). Zapadalno \acute{s} c wynios \acute{a} 0,30/100 000 i by \acute{a} r $\acute{o$ wnie \acute{z} o 18,9% ni $\acute{z$ sza od zapadalno \acute{s} c z 1993 roku, a o 62,5% ni $\acute{z$ sza od mediany zapadalno \acute{s} c za lata 1988-1992. Najwy $\acute{z$ sz \acute{a} liczb \acute{e} zachorowa \acute{n} zanotowano w woj. pozna \acute{n} skim (17 przypadk \acute{o} w; zapadalno \acute{s} c 1,26), najwy $\acute{z$ sz \acute{a} zapadalno \acute{s} c natomiast - w woj. leszczy \acute{n} skim (3,04; 12 zachorowa \acute{n}). Stosunkowo wysok \acute{a} zapadalno \acute{s} c (od 1,0 do 2,0/100 tys.) notowano w wojew \acute{o} dztwach: suwalskim (1,66), pilskim (1,43), pozna \acute{n} skim, oraz s \acute{l} uskim (1,18). Najwi \acute{e} kszy wzrost zapadalno \acute{s} c w odniesieniu do danych z 1993 r. mi \acute{a} l miejsce w woj. bia \acute{l} ostockim (czterokrotny), a niewiele mniejszy - w woj. pilskim (3,5 \times). Najwi \acute{e} kszy spadek nast \acute{a} pi \acute{l} w woj. zielonog \acute{o} rskim (o 87,5%) (tab. I).

Tabela I. Zatrucia toksyn \acute{a} botulinow \acute{a} w Polsce - 1994 rok.* Liczba zachorowa \acute{n} i zapadalno \acute{s} c na 100 000 wg wojew \acute{o} dztw w latach 1988-1994.

Lata \rightarrow Wojew \acute{o} dztwo	Mediana za lata 1988-1992		1993 rok		1994 rok	
	Liczba zach.	Zapadalno \acute{s} c	Liczba zach.	Zapadalno \acute{s} c	Liczba zach.	Zapadalno \acute{s} c
1	2	3	4	5	6	7
1. St. warszawskie	2	0,08	2	0,08	-	-
2. Bialskopodlaskie	1	0,33	-	-	3	0,97
3. Bia \acute{l} ostockie	16	2,3	2	0,29	8	1,14
4. Bielskie	3	0,3	-	-	-	-
5. Bydgoskie	36	3,3	20	1,78	7	0,62
6. Che $\acute{l$ mskie	2	0,81	1	0,40	1	0,40
7. Ciechanowskie	-	-	1	0,23	-	-
8. Cz \acute{e} stochowskie	1	0,13	-	-	-	-
9. Elb \acute{l} skie	3	0,62	-	-	-	-
10. G \acute{d} a \acute{n} skie	12	0,8	6	0,42	2	0,14
11. Gorzowskie	11	2,2	2	0,39	2	0,39
12. Jeleniog \acute{o} rskie	-	-	2	0,38	1	0,19
13. Kaliskie	6	0,85	3	0,42	1	0,14
14. Katowickie	3	0,07	1	0,03	2	0,05
15. Kieleckie	1	0,09	-	-	-	-
16. Koni \acute{n} skie	6	1,28	6	1,26	4	0,84

c.d. tab. I

1	2	3	4	5	6	7
17. Koszalińskie	1	0,20	–	–	1	0,19
18. M. krakowskie	2	0,16	–	–	1	0,08
19. Krośnieńskie	2	0,40	–	–	–	–
20. Legnickie	–	–	–	–	–	–
21. Leszczyńskie	13	3,35	9	2,29	12	3,04
22. Lubelskie	5	0,49	3	0,29	1	0,10
23. Łomżyńskie	6	1,72	2	0,57	2	0,57
24. M. łódzkie	1	0,09	2	0,18	–	–
25. Nowosądeckie	1	0,14	1	0,14	–	–
26. Olsztyńskie	4	0,53	2	0,26	4	0,52
27. Opolskie	8	0,78	2	0,19	4	0,39
28. Ostrołęckie	1	0,3	–	–	–	–
29. Piłskie	11	2,30	2	0,41	7	1,43
30. Piotrkowskie	1	0,16	–	–	2	0,31
31. Płockie	4	0,78	4	0,77	1	0,19
32. Poznańskie	49	3,68	18	1,34	17	1,26
33. Przemyskie	1	0,24	1	0,24	1	0,24
34. Radomskie	–	–	–	–	–	–
35. Rzeszowskie	2	0,3	1	0,14	1	0,13
36. Siedleckie	2	0,3	5	0,76	4	0,61
37. Sieradzkie	1	0,24	1	0,24	–	–
38. Skierniewickie	–	–	–	–	4	0,94
39. Słupskie	4	0,97	7	1,66	5	1,18
40. Suwałskie	10	2,12	16	3,33	8	1,66
41. Szczecińskie	3	0,3	–	–	–	–
42. Tarnobrzeskie	1	0,2	3	0,49	5	0,82
43. Tarnowskie	3	0,45	2	0,29	–	–
44. Toruńskie	7	1,06	2	0,30	1	0,15
45. Wałbrzyskie	1	0,13	–	–	–	–
46. Włocławskie	2	0,5	–	–	–	–
47. Wrocławskie	5	0,4	–	–	1	0,09
48. Zamojskie	6	1,22	6	1,22	2	0,41
49. Zielonogórskie	9	1,4	8	1,20	1	0,15
POLSKA – ogółem	314	0,8	143	0,37	116	0,30

* – Na podstawie biuletynu rocznego PZH i MZIOS „Choroby zakaźne i zatrucia w Polsce” (1988–1994 rok).

Liczba zachorowań i zapadalność na wsi (78 przypadków; 0,53/100 tys.) była wyższa niż w miastach (odpowiednio: 38 zachorowań; 0,16/100 tys.), przy czym zapadalność w miastach utrzymała się na poziomie z poprzedniego roku, a na wsi spadła o 23,2%. Ogólna zapadalność mężczyzn była wyższa od zapadalności kobiet (odpowiednio 0,37 i 0,23), przy czym zapadalność mężczyzn obniżyła się o 28,8% w odniesieniu do danych z 1993 roku, a zapadalność kobiet pozostała na tym samym poziomie (tab. II).

Najwyższą zapadalność (wyższą o 49,8% niż w 1993 r.) odnotowano ponownie u mężczyzn na wsi w woj. leszczyńskim (8,87 na 100 tys.). Wysoką zapadalność

Tabela II. Zatrucia toksyną botulinową rejestrowane w 1994 roku.* Liczba zachorowań i zapadalność na 100 tys. mieszkańców, z uwzględnieniem wieku, płci i środowiska (miasto/wieś).

Grupy wieku (w latach)	Miasto						Wieś						Ogółem					
	Mężczyźni		Kobiety		Ogółem		Mężczyźni		Kobiety		Ogółem		Mężczyźni		Kobiety		Ogółem	
	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.	L. zach.	Zap.
0-4	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0,17	1	0,09	-	-	1	0,08	1	0,04
5-9	-	-	1	0,11	1	0,56	1	0,15	2	0,32	3	0,24	1	0,06	3	0,20	4	0,13
10-14	1	0,09	-	-	1	0,05	3	0,45	2	0,32	5	0,39	4	0,23	2	0,12	6	0,18
15-19	1	0,10	2	0,20	3	0,15	2	0,33	3	0,54	5	0,43	3	0,19	5	0,32	8	0,25
20-24	1	0,12	-	-	1	0,06	9	1,61	4	0,79	13	1,22	10	0,72	4	0,30	14	0,51
25-29	-	-	-	-	-	-	3	0,57	3	0,66	6	0,61	3	0,24	3	0,25	6	0,24
30-39	8	0,42	2	0,10	10	0,26	15	1,29	7	0,71	22	1,02	23	0,75	9	0,30	32	0,53
40-49	8	0,44	4	0,20	12	0,32	5	0,55	(1) 4	0,49	(1) 9	0,52	13	0,48	(1) 8	0,29	(1) 21	0,38
50-59	(1) 3	0,28	2	0,16	(1) 5	0,22	6	0,96	4	0,60	10	0,78	(1) 9	0,53	6	0,32	(1) 15	0,42
60 i >	3	0,22	2	0,10	5	0,15	-	-	(1) 3	0,20	(1) 3	0,12	3	0,12	(1) 5	0,14	(1) 8	0,13
Brak d.	-	-	-	-	-	-	1	...	-	-	1	...	1	...	-	-	1	...
Razem	(1) 25	0,22	13	0,10	(1) 38	0,16	45	0,61	(2) 33	0,45	(2) 78	0,53	(1) 70	0,37	(2) 46	0,23	(3) 116	0,30

* - Liczba zgonów - w nawiasach.

mężczyzn na wsi (powyżej 2,0) zanotowano również w woj. pilskim (3,69), białkopodlaskim (3,07), białostockim (3,06), tarnobrzeskim (2,18) i konińskim (2,17). Zapadalność kobiet na wsi była najwyższa w woj. słupeckim (3,23); wartości powyżej 2,0 osiągnęła ponadto w województwach: pilskim (2,85), skierniewickim (2,72) oraz poznańskim (2,55). Ogólna zapadalność na wsi była najwyższa w woj. leszczyńskim (5,41), a wartość powyżej 2,0 osiągnęła w woj. pilskim (3,28) i poznańskim (2,04). W miastach zapadalność mężczyzn była najwyższa w woj. suwalskim (2,27), a kobiet – w woj. siedleckim (1,81). Ogólna zapadalność w miastach wyniosła powyżej 1,0 w woj. suwalskim (1,47) i siedleckim (1,41).

W porównaniu z 1993 rokiem obniżyła się liczba zachorowań rejestrowanych w ogniskach (o 47,1%). Ogółem w 1994 roku zanotowano 16 ognisk, w których uległo zatruciu jadem kiełbasianym 37 osób (31,9% ogółu zatruc toksyną botulinową). Odnotowano 12 ognisk dwuosobowych, 3 ogniska trzysobowe oraz 1 ognisko czterosobowe. Większość ognisk (68,8%) wystąpiła na wsi (tab. III).

Najwięcej zachorowań z powodu botulizmu wystąpiło po spożyciu wędlin i wyrobów wędliniarskich domowej produkcji (21,6% ogółu zachorowań), a następnie – weków mięsnych własnej produkcji (18,1% przypadków). Najczęściej surowcem użytym do produkcji wymienionych wyrobów było mięso wieprzowe (tab. IV).

Analiza według miesięcy wskazuje na bardziej równomierny rozkład zachorowań, niż w poprzednich latach. Najmniej zachorowań wystąpiło w lutym (4,3%). Od 6 do 10% przypadków wystąpiło w styczniu, kwietniu, lipcu i październiku, a od ok. 10,0 do ok. 13,0% w maju, czerwcu, sierpniu, wrześniu i listopadzie. Najwięcej (12,9%) zachorowań wystąpiło w sierpniu.

Okres wylegania wynoszący od 13 do 48 godzin zanotowano u 39,7% chorych (w 46 przypadkach). Od 2 do 4 dni (49–96 godz.) trwał okres wylegania u 16,4% chorych (w 19 przypadkach); 5 i więcej dni (97 i > godzin) wyniósł okres wylegania u 21,6% chorych (w 25 przypadkach). Wśród pozostałych chorych – 5 osób (4,3%) to te przypadki (w tym 1 zgon), w których zanotowano wyjątkowo krótki okres wylegania (do 6 godzin); 8 osób (6,9%), – te, u których okres wylegania wyniósł od 7 do 12 godzin, oraz 13 osób (11,2%), w odniesieniu do których nie został ustalony okres wylegania.

Przybliżony okres hospitalizacji w odniesieniu do największej liczby chorych (54 przypadki; 46,6%) wyniósł od 1 do 2 tygodni. W pozostałej grupie – 12 osób (10,3%) to przypadki hospitalizowane od 3 do 4 tygodni; – 11 osób (9,5% w tym 1 zgon) hospitalizowano ponad 4 tygodnie. Do 1 tygodnia hospitalizowano 16 osób (13,8%) (w tym 2 zgony). W odniesieniu do 4 osób (3,4%) nie zamieszczono informacji nt. czasu trwania hospitalizacji.

Informacje na temat przebiegu choroby są dostępne w odniesieniu do 63 osób (54,3%). U 33 chorych (28,5%) określono przebieg choroby jako średni (w 1 przypadku „średnio-ciężki”), u 17 osób (14,7%) – jako ciężki i bardzo ciężki, a u 13 osób (11,2%) – jako lekki.

Dokonując analizy uwzględnionych objawów można przyjąć w dużym przybliżeniu, że u większości chorych (114 osób; 98,3%) dominowały objawy porażenia mięśni okolicy głowy i szyi (w tym zaburzenia widzenia, porażenia mięśni twarzy, itp.). Pozostałe objawy to: bóle brzucha, wzdęcia, zaparcia (w 78 przypadkach; 67,2%), wymioty (u 76 osób; 65,5%), biegunka (u 49 osób; 42,9%), nudności (u 48 osób; 41,4%),

Tabela III. Zatrucia toksyną botulinową w Polsce – 1994 rok. Ogniska zachorowań (2 i > osób), z uwzględnieniem płci i środowiska (miasto/wieś). Liczba zachorowań w ogniskach. Podział procentowy.

Środowisko →		Miasto				Wieś				Ogółem			
		Ogniska	Zachorowania w ogniskach			Ogniska	Zachorowania w ogniskach			Ogniska	Zachorowania w ogniskach		
			Mężczyźni	Kobiety	Razem		Mężczyźni	Kobiety	Razem		Mężczyźni	Kobiety	Razem
2 osoby	Liczba	4	5	3	8	8	8	8	16	12	13	11	24
	%	80,0	83,3	60,0	72,7	72,7	57,1	66,7	61,5	75,0	65,0	64,7	64,9
3 osoby	Liczba	1	1	2	3	2	5	1	6	3	6	3	9
	%	20,0	16,7	40,0	27,3	18,2	35,7	8,3	23,1	18,8	30,0	17,6	24,3
4 osoby	Liczba	–	–	–	–	1	1	3	4	1	1	3	4
	%	–	–	–	–	9,1	7,1	25,0	15,4	6,3	5,0	17,6	10,8
Razem	Liczba	5	6	5	11	11	14	12	26	16	20	17	37
	%	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Ogn., zachorow.: % w odn. do danych ogólnych		31,3	30,0	29,4	29,7	68,8	70,0	70,6	70,3				

Tabela IV. Zatrucia toksyną botulinową rejestrowane w Polsce w 1994 roku. Udział grup żywności w powodowaniu zachorowań. Zachorowania sporadyczne i w ogniskach, z podziałem na środowisko (miasto/wieś). Podział procentowy – w odniesieniu do ogólnej liczby zachorowań. Zgony – w nawiasach.

Rodzaj żywności →		Konserwy mięsne – produkcja:		Wędliny, wyroby wędł. – produkcja:		Inne, różne potrawy mięsne	Drób, w tym konserwy	Konserwy rybne – produkcja:		Inne, róż. p. z sur. poch. zwierz.	Konserwy z owoców i warzyw	Konserwy z grzybów jadalnych	Potrawy mięsno-jajrzynowe	Nie ustalono	Razem	
Środowisko:	Zachorowania:	przemysł.	domowa	przemysł.	domowa			przemysł.	domowa							
Miasto (łącznie 38 zachorowań; 32,8%)	Sporadyczne	L.	5	2	3	2	–	2	5	2 (1)	–	–	–	2	4	27 (1)
		%	4,3	1,7	2,6	1,7	–	1,7	4,3	1,7	–	–	–	1,7	3,4	23,3
	W ogniskach	L.	–	–	–	6	–	3	2	–	–	–	–	–	–	11
		%	–	–	–	5,2	–	2,6	1,7	–	–	–	–	–	–	9,5
Wieś (łącznie 78 zachorowań; 67,2%)	Sporadyczne	L.	6	16 (1)	1	9	3	1	5	3	4	1	1 (1)	–	2	52 (2)
		%	5,2	13,8	0,9	7,8	2,6	0,9	4,3	2,6	3,4	0,9	0,9	–	1,7	44,8
	W ogniskach	L.	–	3	–	8	–	2	2	4	2	–	–	5	–	26
		%	–	2,6	–	6,9	–	1,7	1,7	3,4	1,7	–	–	4,3	–	22,4
Razem	Sporadyczne	L.	11	18 (1)	4	11	3	3	10	5 (1)	4	1	1 (1)	2	6	79 (3)
		%	9,5	15,5	3,4	9,5	2,6	2,6	8,6	4,3	3,4	0,9	0,9	1,7	5,2	68,1
	W ogniskach	L.	–	3	–	14	–	5	4	4	2	–	–	5	–	37
		%	–	2,6	–	12,1	–	4,3	3,4	3,4	1,7	–	–	4,3	–	31,9
Zachorowania – łącznie	L.	11	21 (1)	4	25	3	8	14	9 (1)	6	1	1 (1)	7	6	116 (3)	
	%	9,5	18,1	3,4	21,6	2,6	6,9	12,1	7,8	5,2	0,9	0,9	6,0	5,2	100,0	

porażenia kończyn (u 41 chorych; 35,3%), bóle i zawroty głowy (u 35 osób; 30,2%), zaburzenia oddychania (u 20 osób; 17,2%), zaburzenia krążenia (u 9 osób; 7,8%), gorączka (u 6 osób; 5,2%), a u 2 osób (1,7%) – utrata przytomności. Wśród innych objawów odnotowano: – utrudnione oddawanie lub zatrzymanie moczu (u 22 osób; 19,1%), obrzęk, zaczerwienienie twarzy (u 13 osób; 11,2%), powiększenie wątroby i zażółcenie powłok skórnych (u 2 osób; 1,7%). Wymieniono również dreszcze – u 1 osoby (0,9%), senność – u 1 osoby (0,9%), zmęczenie – u 1 osoby (0,9%) oraz łamanie w kościach – u 1 osoby (0,9%). U 22 osób (19,0%), a więc u stosunkowo dużej liczby chorych, odnotowano ogólne osłabienie.

Badanie krwi w kierunku obecności toksyny botulinowej wykonano u 97 osób (83,6%). Nie badano krwi lub nie zamieszczono odpowiedniej informacji w ankiecie w odniesieniu do 19 osób (16,4%). Toksynę botulinową wykryto w 59 przypadkach (50,9% ogółu zachorowań), a nie wykryto – w 38 przypadkach (32,8%). U 49 osób (42,2%) wykryto toksynę botulinową typu B; u 2 osób (1,7%) – typu A; u 2 osób (1,7%) – typu E; typy B i E wykryto u 2 osób (1,7%); u 1 osoby (0,9%) stwierdzono we krwi typy A, B, E i F; u 3 osób (2,6%) wykryto toksynę, ale typu nie określono. Należy nadmienić, że w 4 przypadkach (3,4%) poza toksyną botulinową typu B, wykryto u chorych włośnicę.

Żywność badano w 10 przypadkach (8,6%), przy czym w 1 próbie wykryto „beztlenowce”, a w odniesieniu do 9 przypadków nie wykryto czynnika patogennego w badanych próbach (w 4 przypadkach badano „inną partię” lub „inny słoik”).

W 1994 roku zarejestrowano 3 zgony z powodu zatrucia toksyną botulinową. Zmarli:

- kobieta (44 lata) zamieszkała na wsi, która zachorowała po spożyciu weków mięsnych domowej produkcji, zawierających pasztetową i czarny salceson;
- mężczyzna (56 lat) zamieszkały w mieście, który zachorował po spożyciu śledzi marynowanych własnej produkcji;
- kobieta (79 lat) zamieszkała na wsi, która zachorowała po spożyciu „grzybków marynowanych z dodatkiem warzyw ze słoika typu weck”, własnej produkcji.